

DISPUTATIO IURIDICA
DE
SUCCESSIONIBVS
AB INTESTATO

Quam,
CVM BONO DEO,

Sub præsidio D. IACOBI GOTHOFREDI IC.
& in Academia Geneuensi Professoris,

Tuebitur

H. VIGNIERIVS Blæsensis:

Ad diem XX I. Decembris, horâ octauâ in
Auditorio Iuridico.



GENEVA,
Apud Iohannem Plançæum.

M. DC. XXI.

DISPUTATIO IURIDICA
DE SUCCESSIONIBVS
AB INTESTATO.

SUCCESSIONVM ab Intestato tractatus frequens, & quotidianus, & peculiarem & exactam meretur disquisitionem: ac maxime, propter varias Iuris hac parte immutationes: tum etiam quia non omnes casus jure nostro definiti sunt aut liquido pertractati.

THESIS I.

INTESTATI diuisio Theophili nobis placet: alium videlicet Intestatum dici de facto; alium de jure: Intestatus de facto est, qui testamentum non fecit, qui testamentum aut noluit facere, aut non potuit.

I I.

Intestatus jure est qui non rite testamentum condidit, cujus testamentum ex postfacto irritatum est: denique ex quo nemo hæres extitit.

III.

Intestatus igitur is quoque dicitur qui testamenti factionem non habuit: rursus qui habuit & testatus est, sed quem alius & exitus intestatum fecit.

I V.

Iam igitur Successionem ab intestato ita plenè definiamus, *Esse Successionem siue legitimam acquisitionem hereditatis, juxta voluntatis defuncti ultimâ deficientem sententiâ.*

V.

Legitimam acquisitionem diximus; hinc Successionis legitime appellatio pro Successione ab Intestato: hinc legitimi, qui ex jure & lege tantum succedunt: nempe quia Successio hæc proxime per legem defertur. Cum testamentariæ successionis lex remotior causa sit & mediata.

V I.

Duas igitur tantum species Successionis constituimus, testamentariam, quæ primum locum obtinet; legitimam illâ deficientem: tertiam speciem non admittimus, quam Accursius male eruebat ex *l. cum antiquioribus 19. C. de jure deliberandi.*

V I I.

Pacta quoque minus Successionis non admittimus; at probamus